

Arrest

nr. 342 788 van 13 maart 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 28 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. HARDY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te hebben en etnisch Bakongo te zijn. U bent geboren op [...] 1998 in Kilamba Kiaxi, Angola, waar u gewoond heeft tot uw problemen begonnen.

U ging tot het tweede jaar naar de universiteit, waarna u stopte om financiële redenen. Via een leerkracht vond u echter werk als technische verpleegkundige in een privé ziekenhuis in Luanda. Daar assisteerde u op 13 oktober 2024 bij een operatie op patiënte M.. Zij was de dochter van X., die een hoge rang bij de staat had. De operatie verliep goed, maar enkele uren later overleed M. in het ziekenhuis.

Haar familie, en voornamelijk haar vader hielden degenen die de operatie uitvoerden hiervoor verantwoordelijk. De dokter is toen gevlucht, maar op dezelfde dag als de operatie werden u en de anderen die bij de operatie waren gearresteerd door Jo. zelf. U verzette zich waarbij u een slag met een pistool in het aangezicht kreeg. U werd naar het vrouwelijke deel van een gevangenis gebracht waar u anderhalve maand opgesloten was. Gedurende deze periode stuurde X. werknemers van de gevangenis naar u, zij uitten doodsbedreigingen en gebruikten seksueel geweld tegen u. In de gevangenis was er ook Chefe Je., een man die u kende omdat hij en zijn familie al enkele jaren op consultatie kwamen in het ziekenhuis waar u werkte. Hij zei u dat Jo. een hoge status had en dat u gevaar liep, waarop hij besloot u te helpen ontsnappen uit de gevangenis door u als bezoeker de bezoekersruimte uit te laten wandelen. Dit was begin december 2024, u ging toen naar familie van Je. in Zango, Luanda, waar u verbleef tot u op 18 mei 2025 het land verliet. Je. had alles voor u geregeld, u ging naar Congo waar u één dag bleef vooraleer u het vliegtuig nam naar België. U kwam naar België omdat uw zus A.G. hier al sinds u klein bent woont. U kwam in België aan op 21 mei 2025 en diende een dag later een verzoek om internationale bescherming in.

U vreest bij terugkeer dat u gedood zal worden door Chefe Jo., daarnaast vreest u dat u uw werk als verpleegkundige niet meer zal kunnen uitoefenen.

Ter staving van uw verzoek legde u uw Angolese identiteitskaart, uw werknemerskaart van de organisatie voor verpleegkundigen en twee foto's van de operatie op M. voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uw asielrelaas is niet geloofwaardig omwille van onderstaande redenen:

U slaag er niet in om de operatie en het overlijden van M. aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u bij het beschrijven van uw beroep niet aangeeft dat u betrokken was bij operaties (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 23/09/2025, pp. 5-6). U wordt uitvoerig bevraagd over uw takenpakket als technisch verpleegkundige, waarbij u aangeeft dat u de gezondheidsparameters van de patiënt opneemt, zoals temperatuur, bloeddruk en gewicht. Verder gaf u medicatie aan patiënten die de dokter had voorgeschreven, deed u 's ochtends triage van patiënten en u zette hen in de wachtzaal. Na de consultatie bekeek u op de fiche van de dokter of er bepaalde onderzoeken moesten gebeuren en stuurde u stalen naar het laboratorium. Daarnaast diende u soms eerste hulp toe, wat u zelf specificiert als het geven van een pijnstillertje bij koorts, een wonde naaien of een patiënt reanimeren (CGVS, p. 6). U geeft bij het overlopen van uw dagelijks leven in Angola dus een uitgebreid zicht op uw taken als technisch verpleegkundige in de privékliniek waar u sinds 2018 werkte (CGVS, pp. 5-7). Het feit dat u hierbij niet vermeldt dat u assisteerde bij operaties maar dat u dit pas beschrijft tijdens uw asielrelaas ondergraaft de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees waarvan de oorzaak is terug te leiden tot uw aanwezigheid bij een operatie (Vragenlijst CGVS d.d. 27/08/2025, vraag 3.5; CGVS, pp. 15-17), en doet een geconstrueerd karakter van uw verhaal vermoeden.

U weet vervolgens ook niet waaraan M. gestorven is, tijdens de operatie was alles goed zegt u, maar enkele uren later begon de patiënt te reageren, een effect van de verdoving (CGVS, pp. 15-16). Daarna zegt u echter dat de patiënt niet overleden is ten gevolge van de anesthesie (CGVS, p. 16). Terwijl de dokter en uw collega's de patiënt probeerden te reanimeren bleef u buiten om een vriendin en de oudere zus van M. op de gang te kalmeren, u ging de kamer van de patiënt niet meer binnen (CGVS, p. 16). Wanneer u expliciet gevraagd wordt aan wat de patiënt gestorven is zegt u dat u dat niet weet en oppert u dat het misschien een herval, een crisis was en dat de familie van M. zei dat dit door een medische nalatigheid kwam die u niet verder kan specificeren dan slechte verzorging (CGVS, p. 16-17). U geeft tegenstrijdige en vage antwoorden over de dood van M., de gebeurtenis die uiteindelijk leidde tot uw arrestatie en uw vlucht uit Angola.

Er kan over zo'n cruciaal element van uw asielrelaas evenwel verwacht worden dat u coherente antwoorden kan geven en meer informatie kan geven. Dat dit niet het geval is ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Verder kan er verwacht worden dat u enige info zou hebben over collega's die betrokken waren bij de operatie die geleid zou hebben tot uw arrestatie dezelfde dag, quod non. Zo weet u niet eens wat de volledige naam zou zijn van de dokter die de operatie uitvoerde - u zegt dat de dokter een hele rare naam had omdat hij half ZuidAfrikaan en half Nigeriaan was, en dat jullie hem daarom gewoon dokter R. noemden (CGVS, p. 17). U weet niet wat er met hem is gebeurd behalve dat hij kon ontsnappen, en u geeft aan dat u ook nooit geprobeerd heeft om daar informatie over te vinden, dat u er zelfs niet meer aan denkt (CGVS, p. 17). Ook over andere collega's die bij de operatie geweest zouden zijn, D., P. en C., kan enkel zeggen dat zij na arrestatie ook naar de gevangenis gingen, en dat u sindsdien ook niet geprobeerd heeft om informatie over hen te verkrijgen (CGVS, p. 17). Er kan evenwel verwacht worden dat u op zijn minst enige interesse zou hebben voor hoe het vergaan is met iemand die gevlucht of gevangen is om dezelfde reden waarom u uiteindelijk uw thuisland ontvluchtte, dat dit niet het geval is ondergraaft de geloofwaardigheid van uw relaas. U heeft nochtans contact met uw vader in Angola (CGVS, p. 9), zodoende ondergraaft het uw geloofwaardigheid dat u – als vervolgte persoon – geenszins enige verdere ontwikkelingen opvolgt.

*U vreest vervolgd te worden door een Chefe Jo., die een hoge rang bij de staat had (CGVS, pp. 13, 18, 22, 27). **Uw zeer beperkte kennis over uw vermeende vervolger ondergraaft echter de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.** Er kan immers verwacht worden dat u enige informatie kan geven over deze cruciale persoon in uw aangehaalde asielmotieven, wat niet het geval is. U herhaalt meermaals dat het een persoon met een hoge rang bij de staat is en dat hij Chefe Jo. genoemd wordt, maar meer informatie kan u niet over hem geven (CGVS, pp. 13, 18, 22, 27). Dat u voorts aangeeft dat u niet eens poogde meer te weten te komen over deze persoon, hoewel Chefe Je. zijn positie wel bleek te kennen, omdat het u niet interesseerde en u pas ongerust begon te worden nadat hij uw ouders bedreigde - na uw vertrek uit Angola (CGVS, p. 19), zijn verklaringen wars van enige doorleefdheid.*

*Hetzelfde geldt voor **uw beperkte kennis over Chefe Je.** U verklaart dat u hem al kent sinds 2021, dat jullie vrij close waren, dat u bij familie van hem onderdook van december 2024 tot en met mei 2025 en dat u in die periode ook nog geregeld contact met hem had (CGVS, p. 10, 13, 25-27). Er kan dus van u verwacht worden dat u wel wat kennis heeft over deze persoon, wat niet zo blijkt te zijn. Gevraagd om over hem te vertellen zegt u dat hij in de gevangenis werkt, stelt u te 'denken' dat hij supervisor is maar zijn functie niet kent, en voegde u er vaagweg aan toe dat hij een 'graad heeft die een beetje hoog is, een onderchef of zo' (p. 10). Hierna stelt u dat hij een hoge functie bekleedt, en gevraagd om meer uitleg stelt u - in tegenstelling tot uw eerdere verklaring zijn functie niet te kennen en te denken dat hij een 'onderchef of zoiets' is - dat hij chef is van de nationale politie (CGVS, 11). Ter bevestiging gevraagd of hij chef is van de nationale politie, stelt u uw verklaringen bij en stelt u dat hij 'een' baas is van de politie. U erop gewezen dat hij in de gevangenis werkzaam was, stelt u dan weer dat u hem in de gevangenis ontmoette, u de juiste term niet kent, maar hij 'politie van de gevangenen' is. Uw vage en wisselende verklaringen en het feit dat u naast zijn juiste functie niet eens kan preciseren bij welke instantie hij werkt, ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.*

Het ondergraaft verder uw geloofwaardigheid dat u geenszins de ontwikkelingen na uw problemen verder hebt opgevolgd. U geeft aan dat u niet weet wat er na uw vertrek nog is gebeurd in verband met uw problemen, met Jo., Je. of uw collega's. Zoals supra beschreven laat uw kennis over de person Chefe Jo. ernstig te wensen over en geeft u ook expliciet aan dat u niet heeft geprobeerd om meer informatie over hem te weten te komen omdat het u niet interesseerde. U weet ook niet of en hoe Jo. u nu nog aan het zoeken zou zijn omdat u geen contact meer met hem heeft (CGVS, p. 20). U geeft ook aan dat u geen contact meer heeft met Je., dit verklaart u doordat uw telefoon kapot is gegaan sinds u hier bent (CGVS, p. 11). U heeft echter wel nog contact met uw ouders van wie u het telefoonnummer onthouden had. Aangezien uw ouders tijdens de periode dat u ondergedoken was contact met u onderhielden via Je. zijn zij wel in de mogelijkheid om contact met hem op te nemen of jullie in contact te brengen (CGVS, pp. 9, 11, 27). U beschrijft Je. als de persoon die u met alles geholpen heeft, die het best op de hoogte was van uw situatie (CGVS, p. 27). Het feit dat u nu geen contact meer heeft met hem wijst op een danig gedesinteresseerde houding ten aanzien van de situatie in uw thuisland waarvoor u gevlucht bent, een houding die niet te rijmen valt met een verzoeker om internationale bescherming.

*Ook de **motivatie van Je. om u te helpen is ongeloofwaardig.** Pas na confrontatie met feit dat het raar is dat hij u zou helpen gewoon omdat u eerder uw job deed als verpleegkundige komt u met het verhaal over de financiële hulp (CGVS, pp. 24-25). Het is erg ongeloofwaardig dat u twee maandlonen op het spel zet voor iemand die u tot dan toe niet had gezien. Het is nog ongeloofwaardiger dat u nadat deze effectief worden ingehouden, u een jaar later het aanbod van Je. afslaat om u terug te betalen (CGVS, pp. 24-25), zeker aangezien u verklaarde dat u stopte met studeren omwille van financiële problemen waarbij u schulden had opgelopen (CGVS, pp. 25, 28). Dit is financieel ongeloofwaardig en van een dergelijk cruciaal element van uw vluchrelaas kan verwacht worden dat u dit eerder al aanhaalde, hetzij bij de DVZ hetzij tijdens het persoonlijk*

onderhoud op het CGVS waar u eerder al vertelde dat hij sinds 2021 in het ziekenhuis kwam voor zichzelf en zijn familie (CGVS, p. 10). Het feit dat u pas na confrontatie hiermee komt doet vermoeden dat dit een post-factum geconstrueerde aanpassing van uw verklaring is

Naast de **ongeloofwaardigheden omtrent uw financiële situatie** die hierboven reeds opgemerkt werden zijn er nog elementen die erop wijzen dat u geen eerlijk beeld geeft van uw reële financiële situatie. U verklaart namelijk dat u Je. 1,5 miljoen Kwanza moest betalen voor uw vlucht, waarbij u aangeeft dat uw vader en u dit betaalden met geld dat uit uw rekening kwam (CGVS, pp. 10-11), wat u later aanpast door te zeggen dat uw ouders een financiële bijdrage deden (CGVS, p. 22). Daarbij zegt u echter dat uw vader geen middelen had om een advocaat voor u te betalen (CGVS, p. 22). Erop gewezen dat u geen realistisch beeld gaf van hoe u aan die anderhalve miljoen Kwanza kwam verklaart u opnieuw dat uw vader bijlegde met het geld van zijn huurinkomsten (CGVS, p. 28). U slaagt er dus niet in om een zicht te geven op uw financiële situatie, wat de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnt.

U slaagt er zoals hierboven besproken niet in om de context die u schetst waarin uw vluchtrelaas zich afspeelt geloofwaardig te maken aangezien uw rol bij de operatie niet aannemelijk is, uw kennis over cruciale personen uit uw relaas ontoereikend is en u geen zicht biedt op uw reële financiële situatie. Daarnaast blijkt dat u ook de vervolgingsfeiten zelf niet aannemelijk kan maken:

U verklaart dat u **geviseerd werd door Chefe Jo. omdat u zich als enige verzette tegen de arrestatie** nadat M. overleed. Daarop zou Chefe Jo. tegen u gezegd hebben dat u nogal rebels bent en hij u daarom zou doden (CGVS, pp. 19-20). U bevestigt hierbij uitdrukkelijk dat u geviseerd werd omdat u zich als enige verzette, waarna u bevestigt dat de andere collega's daar ook werden opgepakt (CGVS, p. 20). Niet alleen ondergraaft u hiermee uw bewering dat u geviseerd werd omdat u verantwoordelijk werd gehouden voor de dood van M. aangezien u verklaart dat u geviseerd werd vanwege uw rebelse houding, maar u spreekt uzelf daarbij ook tegen door te zeggen dat anderen ook opgepakt werden.

Daarnaast maakt u **niet aannemelijk dat Chefe Jo. u dood zou willen**. U schets immers de - zij het erg algemene - context dat Jo. een belangrijke persoon met veel invloed was, dat hij alles kon doen (CGVS, pp. 13, 18, 22, 27). U verklaart dat hij u heeft opgepakt en ervoor zorgde dat u anderhalve maand in de gevangenis zat, en dat hij in deze periode van gevangenschap mannen op u afstuurde om seksueel geweld tegen u te gebruiken (CGVS, pp. 13, 23). Indien Jo. u dus effectief dood zou willen, zou hij in de context die u beschrijft daar dus de mogelijkheid voor hebben gehad. Hierop gewezen verklaart u dat u hem zei dat hij met uw god moest spreken, dat de mannen die hij stuurde om seksueel geweld tegen u te gebruiken elkaar tegenhielden om u te doden, en dat een van die mannen u ook adviseerde om niet van het voedsel te eten (CGVS, p. 27). Dit zijn vage verklaringen die niet uitleggen waarom Jo. u niet gedood zou kunnen hebben als hij dat inderdaad wilde.

Aangezien u er zoals supra besproken niet in slaagt om uw vrees aannemelijk te maken wordt er ook geen geloof gehecht aan uw verklaringen over de vervolgingsfeiten die daaruit gevolgd zouden zijn, zijnde uw arrestatie, uw opsluiting, het seksueel geweld dat u moest ondergaan tijdens deze opsluiting, de bevrijding uit de gevangenis en de periode dat u ondergedoken geleefd zou hebben. (CGVS, pp. 13-14, 23, 20-27).

Er worden nog andere elementen opgemerkt die de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondergraven

Zo legt u ongeloofwaardige verklaringen af over **de manier waarop Jo. te weten is gekomen dat u Angola verlaten had**. U zegt dat Jo. te weten kwam dat u het land verliet door uw ouders te bedreigen, waarbij uw moeder hem zei dat u niet meer in het land was. Daarnaast geeft u aan dat Jo. uw ouders ging ouders nadat hij wist dat u het land had verlaten (CGVS, p. 19).. Dit is een circulaire redenering die geen steek houdt, wanneer u hier (meermaals) op gewezen wordt blijft u echter gewoon hetzelfde herhalen, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondergraaft (CGVS, p. 19).

U zegt ook dat Jo. pas te weten kwam dat u weg was uit de gevangenis **een half jaar nadat u uit de gevangenis kon ontsnappen** (CGVS, p. 19). Dit strookt geenszins met de situatie in de gevangenis en het profiel van Jo. die u beschrijft. U zegt namelijk dat hij er persoonlijk voor zorgde dat u werd opgesloten en dagelijks mannen op u afstuurde die doodsb bedreigingen uitten en die seksueel geweld tegen u gebruikten (CGVS, pp. 13, 18, 22-23, 27), er kan dus van uitgegaan worden dat het geen half jaar zou duren voordat het Jo. ter oren komt dat net u uit de gevangenis ontsnapt bent. Hierop gewezen bevestigt u enkel dat het zo gelopen is zonder verder uitleg (CGVS, p. 19).

Dit ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de door u aangehaalde vervolgingsfeiten volledig, inclusief de context waarin u het seksueel geweld schetst.

Verder geeft u aan dat u vreest dat u bij terugkeer niet meer als verpleegkundige zou kunnen werken. Aangezien er zoals hierboven beschreven geen geloof gehecht wordt aan uw asielrelaas, wordt er ook geen geloof gehecht aan uw bewering dat u niet meer als verpleegkundige tewerkgesteld zou kunnen zijn (CGVS, p. 28). U maakt uw uitsluiting uit dit beroep omwille van de door u aangehaalde redenen niet aannemelijk, waardoor het CGVS ook geen verdere uitspraak kan doen in hoeverre dit kwalificeert als een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De **documenten** beïnvloeden bovenstaande op generlei wijze. U bezorgde uw Angolese identiteitskaart, uw nationaliteit wordt niet betwist. U legde tevens uw lidkaart van de orde van verpleegkundigen voor, uw beroep als technisch verpleegkundige wordt eveneens niet betwist. U bezorgde verder twee foto's waarop u zou staan die genomen werden bij de operatie van M.. Foto's kunnen gemakkelijk geënceneerd worden. Bovendien is op basis van de door u neergelegde foto's op geen enkele manier na te gaan waar, wanneer en in welke context de foto werd genomen, noch of u werkelijk op de foto staat, gezien het mondmasker van de gefotografeerde personen. Het kan dus ook uw persoonlijke problemen niet aantonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoekster zich op de appreciatiefout en schending van:

“- de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”.

Verzoekster vat het verzoekschrift aan met een uiteenzetting in rechte.

Wat betreft de toepassing *in casu* houdt zij het volgende betoog:

“2.3. BETWISTING VAN DE BESTREDEN BESLISSING

2.3.1. Wat betreft verzoeksters bijzondere procedurele noden en haar psychologische toestand

Allereerst moet worden opgemerkt dat het CGVS niet naar behoren rekening heeft gehouden met verzoeksters psychische toestand.

Verzoekende partij beschreef zichzelf als getraumatiseerd, depressief en angstig, met fysieke restletsels:

- Verzoekster geeft aan getraumatiseerd te zijn door de gebeurtenissen (gevangenschap, seksueel geweld) (NPO, p. 22-23);

- Ze spreekt over een depressie en slaapproblemen (slapeloosheid), vooral nadat ze hoorde dat haar ouders werden bedreigd (NPO, p. 13);

- Ze beschrijft zichzelf als “zeer sentimenteel” en iemand met een drang om mensen te helpen (NPO, p. 26). Ze vermeldt ook dat contact met haar ouders emotioneel zwaar is; ze huilt vaak als ze met haar moeder praat (NPO, p. 26).

- Ze Was bang toen ze in België aankwam en asiel aanvraag, omdat ze niet wist wat haar te wachten stond (NPO, p. 13).

- In Angola regelde Je. een psycholoog voor haar toen ze ondergedoken zat, omdat ze getraumatiseerd was (NPO, p. 13). Ze had echter het gevoel dat deze psycholoog haar niet begreep (NPO, p. 13);

- In België heeft ze gesproken met een psycholoog in het opvangcentrum, die haar naar eigen zeggen “een beetje gekalmeerd” heeft en haar verzekerde dat ze hier veilig was (NPO, p. 13);

- Er staat een nieuwe afspraak gepland (op 19 januari) voor verdere opvolging;

Het is dan ook onbegrijpelijk dat het CGVS meent geen bijzondere procedurele noden te hebben vastgesteld, terwijl het manifest is dat verzoekster psychisch lijdt. Naast het feit dat haar geen

steunmaatregelen werden toegekend, zijn hierdoor ook de lezing en de analyse van de verklaringen van verzoekster door de tegenpartij vertekend.

Laten weer eens aan herinneren dat zowel het in overweging nemen van de kwetsbaarheid van verzoekers van internationale bescherming als het voorzien in speciale procedurele noden niet alleen betrekking heeft op het verloop van de interviews, maar ook op de beoordeling van de verklaringen van de verzoekers in het kader van de procedure en de analyse van hun behoefte aan internationale bescherming.

De geloofwaardigheid van verzoekster kan uiteindelijk niet worden beoordeeld zonder rekening te houden met haar specifieke kwetsbaarheid. Dit wordt ook bevestigd door de Europese bepalingen die van toepassing zijn:

- Artikel 20, §3 van de Kwalificatierichtlijn 2011/95/EU verplicht de lidstaten om rekening te houden met de specifieke situatie van kwetsbare personen.

- Artikel 4, §3, c) van de Kwalificatierichtlijn stelt dat er rekening moet worden gehouden met de “ individuele status en persoonlijke situatie van de aanvrager, met inbegrip van factoren zoals de achtergrond, het geslacht en de leeftijd, bij de bepaling of de handelingen waaraan de aanvrager is of zou kunnen worden blootgesteld, als vervolging of ernstige schade kunnen worden beschouwd ” .

- Artikel 15 van de Procedurerichtlijn 2013/32/EU voegt hieraan toe dat de ambtenaar die het persoonlijk onderhoud afneemt, rekening moet houden met de kwetsbaarheid van de verzoeker door passende maatregelen te nemen om hem in staat te stellen alle gronden voor zijn verzoek uiteen te zetten.

- Artikel 24 van de Procedurerichtlijn specificeert dat deze “passende procedurele ondersteuning” gedurende de hele asielpprocedure moet worden gegarandeerd.

Uw Raad heeft in dit verband reeds overwogen (arrest nr. 282.543, dd. 27.12.2022): [...]

De opmerkingen van het CGVS over het gebrek aan informatie en de vermeende tegenstrijdigheden zijn gemakkelijk te rechtvaardigen gezien haar gezondheidstoestand en psychologische kwetsbaarheid.

De analyse van het CGVS was niet zorgvuldig en deze tekortkomingen kunnen niet worden getolereerd door Uw Raad.

2.3.2. Wat betreft de ongeloofwaardigheid van verzoekster

Het CGVS baseert zijn beslissing op diverse elementen die als "ongeloofwaardig" worden beschouwd. De analyse van de protection officer berust echter op misverstanden, voorbarige deducties en een miskennis van de specifieke context, zoals hierna wordt aangetoond:

a) Over het beroep van verzoekster en haar rol in de operatiekamer

Het CGVS verwijt verzoekster dat zij niet spontaan heeft vermeld dat zij assisteerde bij operaties, wat twijfel zou zaaien over haar werkelijke aanwezigheid.

Deze analyse is onjuist.

Verzoekster is “technisch verpleegkundige”, wat door verwerende partij niet betwist wordt. Zoals zij heeft verduidelijkt, bestaat haar hoofdtaak uit het opnemen van vitale functies, het plaatsen van sondes en het toedienen van medicatie. (NPO, p. 5-6). Assistentie in de operatiekamer was niet haar primaire functie, maar een occasionele taak op verzoek van de arts, die haar beschouwde als een vertrouwenspersoon om hem bij te staan (instrumenten aangeven, constanten bewaken) (NPO, p. 15-16). Het is derhalve logisch dat zij eerst haar dagelijkse taken (triage, verzorging) beschreef alvorens de uitzonderlijke taken te vermelden.

Het feit dat ze betrokken was bij operaties kan niet betwist worden aangezien verzoekster technische details meedeelde : verzoekster kan de operatieomgeving nauwkeurig beschrijven (een oude kamer op de eerste verdieping die werd omgebouwd, specifiek materiaal) (NPO, p. 19-20) en herinnert zich andere ingrepen (bijv. verwijdering van een cyste – NPO, p. 15).

Deze details getuigen van haar daadwerkelijke aanwezigheid als technisch verpleegkundige en maakt het mogelijk dat ze operaties assisteerde, namelijk deze van M..

b) Over de vermeende tegenstrijdigheden omtrent het overlijden

Het CGVS wijst op tegenstrijdigheden over de doodsoorzaak van M. (anesthesie vs. crisis vs. nalatigheid). Er is geen sprake van tegenstrijdigheid, maar van een opeenstapeling van drie realiteiten die de beslissing niet van elkaar weet te onderscheiden:

- De medische vaststelling (De arts): De arts sprak van een “hartaanval” of een onverwachte postoperatieve reactie (NPO, p. 16).

- De beschuldiging (De familie/J.): De familie, in shock, schreeuwde over "medische nalatigheid" om hun woede en represailles te rechtvaardigen (NPO, p. 16, 19).

- De waarneming van verzoekster: Verzoekster bevond zich op het precieze moment van overlijden niet in de kamer. Zij was gaan eten nadat ze had vastgesteld dat de patiënte stabiel was (NPO, p. 16). Zij vernam het overlijden pas door het geschreeuw en de aankondiging van de arts. Haar onvermogen om de exacte medische doodsoorzaak te geven versterkt haar geloofwaardigheid: zij geeft eerlijk toe niet te weten wat er tijdens haar afwezigheid is gebeurd, in plaats van een complexe medische verklaring te verzinnen.

Verzoekster geeft geen “tegenstrijdige of vage” antwoorden, ze deelde drie realiteiten mee aan verwerende partij om de context van de opvolgende vervolgingen goed te beschrijven.

c) Over de kennis van de hoofdrolspelers

Het CGVS verbaast zich over het gebrek aan details over de volledige identiteit van de collega's of de vervolgers. Dit vloeit eveneens voort uit een verkeerde analyse van haar verklaringen en een verkeerde analyse van de feiten:

- Dr. R. en collega's: Het gebruik van voornamen of bijnamen is in deze professionele context gebruikelijk. De arts was een buitenlander (Zuid-Afrikaan) met een complexe naam, vandaar het gebruik van “Dr. R.”.

- Dat zij geen contact met hen heeft gezocht, wordt verklaard door de clandestiniteit, de angst en het gebrek aan veilige communicatiemiddelen. Bovendien interpreteert het CGVS de houding van verzoekster verkeerdelijk als 'gedesinteresseerd' of 'niet doorleefd'. Vanuit psychologisch oogpunt is het niet zoeken naar contact met getraumatiseerde herinneringen (de collega's, de arts, de gevangenis) een vorm van zelfbescherming en vermijdingsgedrag ('avoidance'), typisch voor slachtoffers van zware trauma's. Het is geen bewijs van ongeloofwaardigheid, maar juist een bevestiging van haar psychisch lijden.

- Chefe Jo. en Je.: De term “Chefe” is een generieke titel van respect en hiërarchie in Angola. Verzoekster heeft het onderscheid tussen de korpsen uitgelegd: J. (Nationale Politie, hooggeplaatst, geïdentificeerd door uniform/insignes) vs. Je. (Supervisor gevangeniswezen).

De verwarring over de exacte rangen is coherent met het profiel van een burger die geconfronteerd wordt met complexe veiligheidsdiensten.

Verzoekster benadrukt dat ze vòòr haar problemen nooit van Chefe Jo. had gehoord en dat zij zijn macht en functie heeft afgeleid van zijn gedrag en van de dingen die hij heeft opgezet om de dood van zijn dochter te wreken. Tot op vandaag heeft ze geen weet van zijn precieze functie noch zijn positie binnen de politie, maar ze begrijpt niet waarom dit afbreuk zou doen aan haar geloofwaardigheid.

Meer specifiek wat betreft Chefe Je. werpt het CGVS tegen dat verzoekster vage of wisselende titels gebruikt. Dit argument miskent de aard van hun relatie: Hun relatie ontstond in een medische context (verpleegster-patiënt) in 2019/2021 (NPO, p. 10). In die hoedanigheid is het niet gebruikelijk om naar de exacte graad van een patiënt te vragen. Verzoekster kende hem als “C.” en wist wat hij deed (hij werkte in de gevangenis), wat relevanter was dan zijn exacte functietitel. De termen die verzoekster gebruikt (“politie van de gevangenen”, “supervisor”) zijn pogingen van een leek om zijn functie te omschrijven (NPO, p. 11).

Verzoekster beschikte wel over cruciale details: zij wist dat hij toezicht hield, dat hij toegang had tot de bezoekersruimte en dat hij de autoriteit had om haar verplaatsing te regelen (NPO, p. 23).

d) Over de chronologie van de ontsnapping en de ontdekking van de vlucht

Het centrale punt van de weigering is de tijdsgelateerde onwaarschijnlijkheid: het CGVS acht het onmogelijk dat J. de vlucht van verzoekster pas zes maanden na de ontsnapping uit de gevangenis ontdekte.

Deze conclusie negeert de endemische corruptie en de beschermende rol van Je.. Verzoekster benadrukt ook dat ze niet op de hoogte was, noch toen, noch vandaag van wat er aan Chefe Jo. werd gezegd of gedaan, gedurende haar detentie en erna.

Je. heeft als supervisor de ontsnapping georkestreerd. Hij zei expliciet tegen verzoekster: “Ik heb alles onder controle”. Het is zeer waarschijnlijk dat hij de ontsnapping in de registers heeft verhuld (bijvoorbeeld door een overplaatsing, isolatie of overlijden te registreren) om zichzelf tegenover J. te beschermen.

Het is ook mogelijk dat de handlangers van Chefe Jo. ook de vlucht van verzoekster hebben kunnen verbergen, om wraakacties van zijn kant te voorkomen.

Pas toen verzoekster het land verliet (mei 2025) en niet langer onder de onzichtbare “bescherming” van Je. stond, is de informatie uiteindelijk naar boven gekomen of heeft J. haar aanwezigheid willen verifiëren, wat leidde tot de bedreigingen aan het adres van de ouders.

Er is een perfecte causale en temporele logica: zolang verzoekster zich stilhield in Zango onder de hoede van Je., waande Chefe Jo. haar nog in detentie (of administratief 'verwijderd'). Het is pas op het moment dat zij fysiek onbereikbaar werd (vertrek naar België) en de controle van Je. wegviel, dat de dekmantel verdween en J. zich tot de ouders richtte. De reactie van J. (bedreigen ouders) bevestigt dus de tijdlijn van verzoekster, in plaats van deze tegen te spreken.

De periode van 6 maanden komt overeen met de tijd dat zij ondergedoken zat in Zango, beschermd door het stilzwijgen dat door Je. was gekocht of georganiseerd.

e) Over de financiële logica en de hulp van Je.

Het CGVS twijfelt aan de motivatie van Je. en de financiële draagkracht van verzoekster.

Verzoekster benadrukt dat het niet gaat om belangenloze hulp aan een gewone verpleegster.

In 2019 ontstond een quasi-filiale band toen verzoekster uit eigen zak betaalde voor de verzorging van Je., die toen onvermogen was. Hij beschouwt haar als zijn "dochter" uit erkentelijkheid. Deze band tussen verzoekster en Je., en de gevolgen hiervan, werd niet op voldoende wijze geanalyseerd door verwerende partij.

Het bedrag van 1,5 miljoen Kwanza die haar gevraagd werd is afkomstig van haar spaargeld - laten we eraan herinneren dat verzoekster sinds 2018 werkt en dat zij in Angola als verpleegster een behoorlijke financiële situatie had - en de huurinkomsten van haar vader.

De stelling dat haar vader "geen middelen had voor een advocaat" moet in zijn context worden gezien: Je., als insider van het systeem, wist dat een juridische strijd zinloos was. De vader beschikte over activa (vastgoed), maar weigerde deze te verspillen aan een op voorhand verloren gerechtelijke procedure en verkoos de vlucht te financieren.

f) Over de aannemelijkheid van de vervolgingsfeiten en het oogmerk van Chefe Jo.

Het CGVS acht de vervolgingsfeiten ongeloofwaardig op basis van twee redeneringen: ten eerste zou er een tegenstrijdigheid zijn tussen het feit dat verzoekster "als enige" geïnterviewd werd en de collectieve arrestatie van het team. Ten tweede stelt het CGVS dat indien J. haar dood had gewild, hij daartoe de kans had tijdens haar detentie.

Deze redeneringen getuigen van een gebrekkige lezing van het dossier en een simplistische opvatting over vervolging.

Er is geen tegenstrijdigheid in de verklaringen van verzoekster. De arrestatie was collectief (het hele medische team werd meegenomen wegens de dood van de patiënte). Het specifieke fysieke geweld (de slag met het pistool in het gezicht) was echter individueel gericht op verzoekster omdat zij op dat specifieke moment als enige mondeling verzet bood tegen de beschuldiging van nalatigheid en omdat Dr. R. weg was gelopen (NPO, p. 20). Het ene sluit het andere niet uit: men kan deel uitmaken van een gearresteerde groep en toch individueel zwaarder worden aangepakt wegens "rebelser" gedrag.

De redenering "als hij u dood wilde, was u al dood" miskent de realiteit van foltering en machtsmisbruik in een context van straffeloosheid :

- Het feit dat J. haar niet onmiddellijk heeft geëxecuteerd, bewijst niet het ontbreken van een dodelijk oogmerk of vervolgingsintentie. Seksueel geweld wordt frequent ingezet als instrument om een slachtoffer te breken, te vernederen en langzaam te vernietigen alvorens over te gaan tot eliminatie of als straf op zich. Dit kan noch verwerende partij, noch Uw raad ontkennen;

- Verzoekster heeft verklaard dat de mannen die haar misbruikten, dreigden dat haar dood op een "vergiftiging" zou lijken (NPO, p. 23). Dit wijst op een strategie om haar te doden zonder onmiddellijke sporen van executie achter te laten, wat consistent is met het advies van een van de bewakers om het voedsel niet te eten (NPO, p. 27). Dat zij deze periode heeft overleefd dankzij dit advies en de latere ontsnapping, mag niet tegen haar worden gebruikt om de realiteit van de doodsb bedreigingen te ontkennen.

Door te focussen op het feit dat zij niet is gedood, minimaliseert de bestreden beslissing de ernst van de feiten die zij wel heeft ondergaan (opsluiting, herhaaldelijk seksueel geweld, slagen), dewelke op zichzelf reeds daden van vervolging en onmenselijke behandeling vormen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM.

3. CONCLUSIE

In geval van terugkeer naar Angola vreest verzoekster vervolgd of vermoord te worden door de C.J. of zijn handlangers, omdat ze haar verantwoordelijk houden voor de dood van M..

Haar vrees is gebaseerd op haar verleden vervolgingen.

Bij terugkeer naar Angola kan verzoekster niet rekenen op de bescherming van haar nationale autoriteiten en kan ze niet worden beschermd door de politie, aangezien haar vervolger behoort tot het systeem. Aangezien de actor van vervolging een hooggeplaatste politiefunctionaris is, is de politie – de instantie die normaal bescherming moet bieden – hier de bron van het gevaar. Er kan redelijkerwijze niet van verzoekster verwacht worden dat zij bescherming vraagt aan de collega's of ondergeschikten van de man die haar vervolgt.

Verzoekster verklaart expliciet dat zij geen bescherming kan krijgen van de Angolese autoriteiten :

- De machtspositie van de vervolger: Ze stelt dat Chefe Jo. een hoge rang heeft bij de politie en veel invloed uitoefent. Hij kan "alles doen" (NPO, p. 22) en is in staat om advocaten of andere functionarissen om te kopen (NPO, p. 27);

- Angola is een "corrupt land" (NPO, p. 13). J. betaalde mensen om haar in de gevangenis te laten misbruiken (NPO p. 13). Ook haar "redder", Chefe Je., waarschuwde haar dat het geen zin had om een advocaat te nemen omdat J. deze zou omkopen en het rechtssysteem corrupt is (NPO p. 27).

- Verzoekster stelt letterlijk: "daar in Angola geven ze ons geen bescherming" (NPO, p. 13) en verwijst naar willekeurige moorden ("ze vermoorden personen zonder reden") (NPO, p. 13).

- Er bestaat geen binnenlandse vlucht;

Het gebrek aan informatie bij verzoekster en de zeer specifieke omstandigheden zijn hierboven gerechtvaardigd, zodat er geen reden is om aan de geloofwaardigheid van haar verhaal te twifelen.

In ieder geval stelt Uw Raad duidelijk dat niet de geloofwaardigheid de te beantwoorden vraag is, maar wel of er een vrees bestaat voor vervolging en dat eventuele twijfel over bepaalde aspecten van een relaas deze vrees niet per se ontkracht. Twijfel speelt in het voordeel van verzoekster (RvV, n° 226 913, 30/09/2019): [...]

Bijgevolg moet verzoekster de vluchtelingenstatus worden toegekend."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen en rechtspraak impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Voor zover verzoekster doorheen het verzoekschrift verwijst naar arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dient erop gewezen dat de rechtspraak van de Raad geen precedentwerking heeft.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. In de mate dat verzoekster in het kader van onderhavige procedure aanvoert dat geen rekening werd gehouden met haar (beweerde) procedurele noden dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt:

“De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep” (de Raad onderlijnt).

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van hun verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoekster, rekening houdend met haar profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoekster de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die haar worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoekster om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p. 89).

Verweerder kon terecht besluiten dat er in hoofde van verzoekster geen sprake is van bijzondere procedurele noden. Te dezen dient benadrukt dat het aan verzoekster is om aan te geven dat zij mogelijk problemen zou kennen gedurende de procedure. De asielinstanties konden geen dergelijke conclusies afleiden uit verzoeksters profiel en verklaringen, noch uit de elementen in het administratief dossier.

Immers, de vragenlijst “*bijzondere procedure noden*” bevat geen elementen waaruit kan blijken dat verzoekster eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd bij verzoekster uitgebreid gepeild naar haar gezondheid en haar vermogen om deel te nemen aan het onderhoud, waarop verzoekster bevestigde dat zij zich in staat voelde om het interview te laten plaatsvinden (“*Hoe is het met uw gezondheid vandaag?*”, “*Min of meer*”, “*Kan u mij dat uitleggen?*”, “*Door hetgeen dat er met mij gebeurd is in Angola heb ik een hoge bloeddruk en visuele problemen*”, “*Zijn er zaken waar ik rekening mee moet houden tijdens ons gesprek omwille van uw gezondheid?*”, “*Nee*”, “*Heeft u vandaag al bepaalde medicatie genomen?*”, “*Ja*”, “*Welke?*”, “*Voor de bloeddruk*”, “*Heeft u die per toeval bij?*”, “*Nee sorry*”, “*Weet u hoe die heet?*”, “*Amlodipine, 5mg*”, “*Voelt u zich in staat om het interview te laten plaatsvinden vandaag?*”, “*Ja*”, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2-3).

Verzoekster wijst er in het verzoekschrift op dat ze zichzelf tijdens het persoonlijk onderhoud beschreef als getraumatiseerd, depressief en angstig. Verzoekster heeft doorheen haar onderhoud weliswaar onder meer aangegeven dat ze in Angola getraumatiseerd was door de gebeurtenissen en dat Je. haar in contact bracht met een psycholoog, dat ze ook in België gesproken heeft met een psycholoog, dat ze een depressie en slaapproblemen had en dat ze sentimenteel is en de drang heeft om mensen te helpen, maar heeft op geen enkel moment aangegeven dat ze zich niet in staat voelde om deel te nemen aan de procedure. Ook verzoeksters advocaat heeft op geen enkel moment te kennen gegeven dat verzoekster

omwille van haar psychologische toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien duidelijk dat aan verzoekster eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, die zij goed kon volgen en waarvan zij de logica en de inhoud correct begreep. Daarenboven dient vastgesteld dat verzoekster, hoewel in het verzoekschrift gewag wordt gemaakt van een nieuwe afspraak bij een psycholoog, geen (psychologisch) attest bijbrengt.

Uit het voorgaande kan dan ook enkel blijken dat verzoeksters rechten in het kader van de asielprocedure gerespecteerd worden en dat zij heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen.

Verzoekster kan dan ook niet worden bijgetreden waar zij in het verzoekschrift besluit dat de opmerkingen van verweerder over het gebrek aan informatie en de vermeende tegenstrijdigheden gemakkelijk te rechtvaardigen zijn gezien haar gezondheidstoestand en psychologische kwetsbaarheid.

5. Verzoekster volhardt in het verzoekschrift dat ze in geval van terugkeer naar Angola vreest om te worden vervolgd of vermoord door Chefe Jo. en zijn handlangers, omdat ze haar verantwoordelijk houden voor het overlijden van M., de dochter van Chefe Jo.. Ze stelt dat haar vrees gebaseerd is op haar ondergane vervolgingen, namelijk haar arrestatie, haar detentie, de onmenselijke en vernederende behandelingen die zij tijdens haar opsluiting heeft ondergaan en de bedreigingen die ze heeft ontvangen.

Blijkens de bestreden beslissing wordt geen geloof gehecht aan het door verzoekster geschetst asielrelaas, noch aan de vrees die ze hieruit puurt.

Na analyse van de elementen in het dossier doet de Raad, boven op het hoger gestelde, de volgende vaststellingen:

5.1. Hoewel verzoeksters tewerkstelling als technisch verpleegkundige in Angola niet betwist wordt, maakt zij niet aannemelijk dat het assisteren bij operaties tot haar takenpakket behoorde.

De bestreden beslissing motiveert hieromtrent op basis van verzoeksters verklaringen terecht als volgt: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat u bij het beschrijven van uw beroep niet aangeeft dat u betrokken was bij operaties (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 23/09/2025, pp. 5-6). U wordt uitvoerig bevraagd over uw takenpakket als technisch verpleegkundige, waarbij u aangeeft dat u de gezondheidsparameters van de patiënt opneemt, zoals temperatuur, bloeddruk en gewicht. Verder gaf u medicatie aan patiënten die de dokter had voorgeschreven, deed u 's ochtends triage van patiënten en u zette hen in de wachtzaal. Na de consultatie bekeek u op de fiche van de dokter of er bepaalde onderzoeken moesten gebeuren en stuurde u stalen naar het laboratorium. Daarnaast diende u soms eerste hulp toe, wat u zelf specificceert als het geven van een pijnstillers bij koorts, een wonde naaien of een patiënt reanimeren (CGVS, p. 6). U geeft bij het overlopen van uw dagelijks leven in Angola dus een uitgebreid zicht op uw taken als technisch verpleegkundige in de privékliniek waar u sinds 2018 werkte (CGVS, pp. 5-7). Het feit dat u hierbij niet vermeldt dat u assisteerde bij operaties maar dat u dit pas beschrijft tijdens uw asielrelaas ondergraaft de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees waarvan de oorzaak is terug te leiden tot uw aanwezigheid bij een operatie (Vragenlijst CGVS d.d. 27/08/2025, vraag 3.5; CGVS, pp. 15-17), en doet een geconstrueerd karakter van uw verhaal vermoeden.”*

Verzoekster stelt in het verzoekschrift, verwijzend naar haar verklaringen inzake haar asielrelaas op pagina's 15 en 16 van het persoonlijk onderhoud, dat assistentie in de operatiekamer niet haar primaire functie was. Het was een occasionele taak op verzoek van de arts, die haar beschouwde als een vertrouwenspersoon om hem bij te staan. Verzoekster gaat er geheel aan voorbij dat ze eerder tijdens het persoonlijk onderhoud, wanneer haar gevraagd werd naar haar takenpakket als technisch verpleegkundige en zij hier uitvoerig op antwoordde, geen enkele melding heeft gemaakt van het gegeven dat ze (occasioneel) zou assisteren bij operaties (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-7). Dat verzoekster pas melding maakte van haar taak als assistent tijdens operaties wanneer ze haar asielrelaas uiteenzette, ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

Dat verzoekster de operatieomgeving nauwkeurig kan beschrijven en zich andere ingrepen herinnert, zoals in het verzoekschrift onder verwijzing naar haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud wordt geopperd, kan niet verschonen dat zij niet heeft aangegeven dat zij persoonlijk assisteerde bij operaties, noch volstaan om aan te tonen dat dit daadwerkelijk tot haar (secundaire) taken behoorde.

5.2. Verzoekster legt wijzigende verklaringen af aangaande de doodsoorzaak van M., terwijl het net haar dood was die leidde tot verzoeksters arrestatie en vlucht uit Angola.

De bestreden beslissing stelt dienaangaande:

“U weet vervolgens ook niet waaraan M. gestorven is, tijdens de operatie was alles goed zegt u, maar enkele uren later begon de patiënt te reageren, een effect van de verdoving (CGVS, pp. 15-16). Daarna zegt u echter dat de patiënt niet overleden is ten gevolge van de anesthesie (CGVS, p. 16). Terwijl de dokter en uw collega’s de patiënt probeerden te reanimeren bleef u buiten om een vriendin en de oudere zus van M. op de gang te kalmeren, u ging de kamer van de patiënt niet meer binnen (CGVS, p. 16). Wanneer u expliciet gevraagd wordt aan wat de patiënt gestorven is zegt u dat u dat niet weet en oppert u dat het misschien een herval, een crisis was en dat de familie van M. zei dat dit door een medische nalatigheid kwam die u niet verder kan specificeren dan slechte verzorging (CGVS, p. 16-17). U geeft tegenstrijdige en vage antwoorden over de dood van M., de gebeurtenis die uiteindelijk leidde tot uw arrestatie en uw vlucht uit Angola. Er kan over zo’n cruciaal element van uw asielrelaas evenwel verwacht worden dat u coherente antwoorden kan geven en meer informatie kan geven. Dat dit niet het geval is ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.”

Verzoekster betoogt in het verzoekschrift dat er geen sprake is van tegenstrijdigheid, maar van een opeenstapeling van drie realiteiten die de beslissing niet van elkaar weet te onderscheiden: de medische vaststelling door de arts, de beschuldiging door de familie en Jo. en de waarneming van verzoekster. Verzoekster gaat er echter aan voorbij dat uit haar wisselende verklaringen naar voor komt dat zij de precieze doodsoorzaak van M. niet kent, terwijl dit wel degelijk van haar, gelet op haar medisch profiel, kan worden verwacht gezien dit een kernelement van haar asielrelaas uitmaakt. Deze vaststelling ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van haar relaas.

5.3. Verzoeksters gebrekkige kennis over de collega’s die betrokken waren bij de operatie, over haar vermeende vervolger Chefe Jo. en over Chefe Je., die haar heeft geholpen met haar vlucht, ondermijnt de geloofwaardigheid van het door haar beschreven relaas verder.

De bestreden beslissing motiveert hieromtrent omstandig als volgt:

“Verder kan er verwacht worden dat u enige info zou hebben over collega’s die betrokken waren bij de operatie die geleid zou hebben tot uw arrestatie dezelfde dag, quod non. Zo weet u niet eens wat de volledige naam zou zijn van de dokter die de operatie uitvoerde - u zegt dat de dokter een hele rare naam had omdat hij half ZuidAfrikaan en half Nigeriaan was, en dat jullie hem daarom gewoon dokter R. noemden (CGVS, p. 17). U weet niet wat er met hem is gebeurd behalve dat hij kon ontsnappen, en u geeft aan dat u ook nooit geprobeerd heeft om daar informatie over te vinden, dat u er zelfs niet meer aan denkt (CGVS, p. 17). Ook over andere collega’s die bij de operatie geweest zouden zijn, D., P. en C., kan enkel zeggen dat zij na arrestatie ook naar de gevangenis gingen, en dat u sindsdien ook niet geprobeerd heeft om informatie over hen te verkrijgen (CGVS, p. 17). Er kan evenwel verwacht worden dat u op zijn minst enige interesse zou hebben voor hoe het vergaan is met iemand die gevlucht of gevangen is om dezelfde reden waarom u uiteindelijk uw thuisland ontvluchtte, dat dit niet het geval is ondergraaft de geloofwaardigheid van uw relaas. U heeft nochtans contact met uw vader in Angola (CGVS, p. 9), zodoende ondergraaft het uw geloofwaardigheid dat u – als vervolgde persoon – geenszins enige verdere ontwikkelingen opvolgt.

U vreest vervolgd te worden door een Chefe Jo., die een hoge rang bij de staat had (CGVS, pp. 13, 18, 22, 27). Uw zeer beperkte kennis over uw vermeende vervolger ondergraaft echter de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers verwacht worden dat u enige informatie kan geven over deze cruciale persoon in uw aangehaalde asielmotieven, wat niet het geval is. U herhaalt meermaals dat het een persoon met een hoge rang bij de staat is en dat hij Chefe Jo. genoemd wordt, maar meer informatie kan u niet over hem geven (CGVS, pp. 13, 18, 22, 27). Dat u voorts aangeeft dat u niet eens poogde meer te weten te komen over deze persoon, hoewel Chefe Je. zijn positie wel bleek te kennen, omdat het u niet interesseerde en u pas ongerust begon te worden nadat hij uw ouders bedreigde - na uw vertrek uit Angola (CGVS, p. 19), zijn verklaringen wars van enige doorleefdheid.

Hetzelfde geldt voor uw beperkte kennis over Chefe Je.. U verklaart dat u hem al kent sinds 2021, dat jullie vrij close waren, dat u bij familie van hem onderdook van december 2024 tot en met mei 2025 en dat u in die periode ook nog geregeld contact met hem had (CGVS, p. 10, 13, 25-27). Er kan dus van u verwacht worden dat u wel wat kennis heeft over deze persoon, wat niet zo blijkt te zijn. Gevraagd om over hem te vertellen zegt u dat hij in de gevangenis werkt, stelt u te 'denken' dat hij supervisor is maar zijn functie niet kent, en voegde u er vaagweg aan toe dat hij een 'graad heeft die een beetje hoog is, een onderchef of zo' (p. 10). Hierna stelt u dat hij een hoge functie bekleedt, en gevraagd om meer uitleg stelt u - in tegenstelling tot uw eerdere verklaring zijn functie niet te kennen en te denken dat hij een 'onderchef

of zoiets' is - dat hij chef is van de nationale politie (CGVS, 11). Ter bevestiging gevraagd of hij chef is van de nationale politie, stelt u uw verklaringen bij en stelt u dat hij 'een' baas is van de politie. U erop gewezen dat hij in de gevangenis werkzaam was, stelt u dan weer dat u hem in de gevangenis ontmoette, u de juiste term niet kent, maar hij 'politie van de gevangenen' is. Uw vage en wisselende verklaringen en het feit dat u naast zijn juiste functie niet eens kan preciseren bij welke instantie hij werkt, ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Het ondergraaft verder uw geloofwaardigheid dat u geenszins de ontwikkelingen na uw problemen verder hebt opgevolgd. U geeft aan dat u niet weet wat er na uw vertrek nog is gebeurd in verband met uw problemen, met Jo., Je. of uw collega's. Zoals supra beschreven laat uw kennis over de person Chefe Jo. ernstig te wensen over en geeft u ook expliciet aan dat u niet heeft geprobeerd om meer informatie over hem te weten te komen omdat het u niet interesseerde. U weet ook niet of en hoe Jo. u nu nog aan het zoeken zou zijn omdat u geen contact meer met hem heeft (CGVS, p. 20). U geeft ook aan dat u geen contact meer heeft met Je., dit verklaart u doordat uw telefoon kapot is gegaan sinds u hier bent (CGVS, p. 11). U heeft echter wel nog contact met uw ouders van wie u het telefoonnummer onthouden had. Aangezien uw ouders tijdens de periode dat u ondergedoken was contact met u onderhielden via Je. zijn zij wel in de mogelijkheid om contact met hem op te nemen of jullie in contact te brengen (CGVS, pp. 9, 11, 27). U beschrijft Je. als de persoon die u met alles geholpen heeft, die het best op de hoogte was van uw situatie (CGVS, p. 27). Het feit dat u nu geen contact meer heeft met hem wijst op een danig gedesinteresseerde houding ten aanzien van de situatie in uw thuisland waarvoor u gevlucht bent, een houding die niet te rijmen valt met een verzoeker om internationale bescherming."

Verzoekster voert in het verzoekschrift geen valabele argumenten aan ter weerlegging van de voormelde motivering, die terecht en pertinent is en steun vindt in het administratief dossier.

Wat betreft de namen van haar collega's stelt verzoekster dat het gebruik van voornamen of bijnamen in haar professionele context gebruikelijk is en legt ze uit dat de arts een Zuid-Afrikaan met een complexe naam was en vandaar Dr. R. werd genoemd. Verzoekster blijft echter bij een loutere bewering, die ze geenszins aannemelijk weet te maken. Immers kan niet worden aangenomen dat er op een hiërarchische werkplek als een ziekenhuis, waar een veelheid aan dokters, verpleegkundigen, zorgkundigen en administratief personeel tewerkgesteld zijn, geen familienamen zouden gebruikt worden.

Verzoekster stelt dat ze geen contact heeft gezocht met haar collega's omwille van de clandestiniteit, de angst en het gebrek aan veilige communicatiemiddelen, alsook dat het een vorm van zelfbescherming en vermijdingsgedrag is ten gevolge van de traumatische herinneringen. Verzoekster legt echter geen enkel psychologisch of medisch attest neer ter adstructie van haar psychologische moeilijkheden en toont niet aan dat ze omwille hiervan geen contact opnam met haar collega's. Redelijkerwijze kan van een verzoekster om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van haar problemen en haar situatie in haar land van herkomst. Dat verzoekster naliet zich te informeren naar haar collega's die eveneens bij de operatie aanwezig waren en, zoals verzoekster, gearresteerd werden, getuigt van een gebrek aan interesse voor haar voorgehouden eigen problemen en situatie. Dit doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar ingeroepen vrees voor vervolging.

Verder tracht verzoekster haar gebrekkige kennis over Chefe Jo. te verschonen door te stellen dat ze nooit eerder van hem had gehoord, dat ze zijn macht en functie heeft afgeleid van zijn gedrag en dat ze tot op heden geen weet heeft van zijn functie. Nochtans kan van verzoekster verwacht worden dat ze zich zou informeren over haar vervolger teneinde haar vrees in te schatten.

Over Chefe Je. stelt verzoekster dat hun relatie ontstond in een medische context en dat het niet gebruikelijk is om naar de exacte graad van een patiënt te vragen. In het licht van verzoeksters verklaringen over Chefe Je. en de verstrekkende hulp die hij aan haar zou hebben verleend, is evenwel redelijk te verwachten dat verzoekster gedetailleerde verklaringen over hem en zijn functie zou kunnen afleggen, *quod non*. Bovendien kan in navolging van verweerder niet worden aangenomen dat verzoekster, indien haar verklaringen waarachtig zouden zijn, op heden geen contact meer zou hebben met Chefe Je..

Verzoekster slaagt er met haar opmerkingen in het verzoekschrift aldus niet in om de vastgestelde gebrekkige kennis inzake haar collega's, Chefe Je. en Chefe Jo. te verschonen. Haar gebrekkige kennis over en desinteresse in de kernactoren van haar relaas ondergraven wel degelijk de geloofwaardigheid van het door haar geschetst asielaas.

5.4. Verder kunnen verzoeksters verklaringen over de motivatie van Chefe Je. om haar (op dermate verstrekkende wijze) te helpen niet overtuigen.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande op goede gronden als volgt:

*“Ook de **motivatie van Je. om u te helpen is ongeloofwaardig**. Pas na confrontatie met feit dat het raar is dat hij u zou helpen gewoon omdat u eerder uw job deed als verpleegkundige komt u met het verhaal over de financiële hulp (CGVS, pp. 24-25). Het is erg ongeloofwaardig dat u twee maandlonen op het spel zet voor iemand die u tot dan toe niet had gezien. Het is nog ongeloofwaardiger dat u nadat deze effectief worden ingehouden, u een jaar later het aanbod van Je. afslaat om u terug te betalen (CGVS, pp. 24-25), zeker aangezien u verklaarde dat u stopte met studeren omwille van financiële problemen waarbij u schulden had opgelopen (CGVS, pp. 25, 28). Dit is financieel ongeloofwaardig en van een dergelijk cruciaal element van uw vluchtrelaas kan verwacht worden dat u dit eerder al aanhaalde, hetzij bij de DVZ hetzij tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS waar u eerder al vertelde dat hij sinds 2021 in het ziekenhuis kwam voor zichzelf en zijn familie (CGVS, p. 10). Het feit dat u pas na confrontatie hiermee komt doet vermoeden dat dit een post-factum geconstrueerde aanpassing van uw verklaring is”.*

Verzoekster legt in het verzoekschrift uit dat er in 2019 een band ontstond tussen verzoekster en Chefe Je., toen hij onvermogen was en verzoekster zijn verzorging financierde. Verzoekster gaat er echter geheel aan voorbij dat zij dit verhaal over de financiële hulp pas aanhaalde na confrontatie met het feit dat het merkwaardig is dat Chefe Je. verzoekster zou helpen gewoon omdat zij eerder haar job deed als verpleegkundige (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24-25). Bovendien merkt verweerder terecht op dat niet geloofwaardig is dat verzoekster twee maandlonen over had voor een haar onbekende patiënt, terwijl ze eveneens aangaf dat ze stopte met studeren omwille van financiële problemen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25, p. 28). Verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij Chefe Je. financieel zou hebben geholpen, zodat niet kan worden ingezien dat en waarom Chefe Je. haar zou geholpen hebben.

5.5. Bovendien zijn verzoeksters verklaringen over haar financiële situatie inconsistent en niet geloofwaardig.

De bestreden beslissing motiveert als volgt:

*“Naast de **ongeloofwaardigheden omtrent uw financiële situatie** die hierboven reeds opgemerkt werden zijn er nog elementen die erop wijzen dat u geen eerlijk beeld geeft van uw reële financiële situatie. U verklaart namelijk dat u Je. 1,5 miljoen Kwanza moest betalen voor uw vlucht, waarbij u aangeeft dat uw vader en u dit betaalden met geld dat uit uw rekening kwam (CGVS, pp. 10-11), wat u later aanpast door te zeggen dat uw ouders een financiële bijdrage deden (CGVS, p. 22). Daarbij zegt u echter dat uw vader geen middelen had om een advocaat voor u te betalen (CGVS, p. 22). Erop gewezen dat u geen realistisch beeld gaf van hoe u aan die anderhalve miljoen Kwanza kwam verklaart u opnieuw dat uw vader bijlegde met het geld van zijn huurinkomsten (CGVS, p. 28). U slaagt er dus niet in om een zicht te geven op uw financiële situatie, wat de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnt.”*

Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat het bedrag van 1,5 miljoen Kwanza afkomstig is van haar spaargeld en de huurinkomsten van haar vader. Verzoekster tracht haar verklaringen *post factum* te nuanceren, maar gaat geheel voorbij aan de vaststelling dat zij eerst stelde dat het bedrag van 1,5 Kwanza van haar rekening kwam (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10-11), om dit pas later aan te passen door te zeggen dat haar ouders een financiële bijdrage deden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22), wat dan weer niet valt te rijmen met haar verklaring dat haar vader geen middelen had om een advocaat te betalen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22).

De uitleg in het verzoekschrift dat Je. wist dat een juridische strijd zinloos was en dat haar vader weigerde zijn geld te verspillen aan een op voorhand verloren gerechtelijke procedure, miskent verzoeksters verklaringen zoals tijdens het persoonlijk onderhoud afgelegd (*“Omdat mijn vader geen middelen had om een advocaat te betalen voor mij. En toen ik dan meneer Je. ontmoette heb ik gevraagd hoe hij mer eruit kon halen of hoe hij een advocaat kon krijgen om met te verdedigen. Hij zei toen “je bent onschuldig maar je weet niet hoe dit land werkt, er is veel corruptie, goed weten dat de persoon die u in de gevangenis heeft gestoken een hoge rang heeft, hij kan alles doen. De enige manier is dat je hier weg zou gaan uit Angola.”*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22).

5.6. Verder kan niet worden aangenomen dat Chefe Jo. verzoekster niet heeft gedood, gezien hij hier ruimschoots de mogelijkheid toe had tijdens haar gevangenschap.

De bestreden beslissing motiveert:

*“Daarnaast maakt u **niet aannemelijk dat Chefe Jo. u dood zou willen**. U schets immers de - zij het erg algemene - context dat Jo. een belangrijke persoon met veel invloed was, dat hij alles kon doen (CGVS, pp. 13, 18, 22, 27). U verklaart dat hij u heeft opgepakt en ervoor zorgde dat u anderhalve maand in de gevangenis zat, en dat hij in deze periode van gevangenschap mannen op u afstuurde om seksueel geweld tegen u te gebruiken (CGVS, pp. 13, 23). Indien Jo. u dus effectief dood zou willen, zou hij in de context die u beschrijft daar dus de mogelijkheid voor hebben gehad. Hierop gewezen verklaart u dat u hem zei dat hij met uw god moest spreken, dat de mannen die hij stuurde om seksueel geweld tegen u te gebruiken elkaar tegenhielden om u te doden, en dat een van die mannen u ook adviseerde om niet van het voedsel te eten (CGVS, p. 27). Dit zijn vage verklaringen die niet uitleggen waarom Jo. u niet gedood zou kunnen hebben als hij dat inderdaad wilde.”*

Verzoeksters argumenten in het verzoekschrift - dat de realiteit van foltering en machtsmisbruik miskend wordt, dat seksueel geweld wordt ingezet als instrument om een slachtoffer te breken alvorens over te gaan tot eliminatie en dat men haar wou vergiften in het kader van een strategie om geen sporen achter te laten - betreffen loutere veronderstellingen waarmee zij niet verklaart waarom Chefe Jo. haar niet heeft laten vermoorden, indien hij dit werkelijk wilde.

5.7. De bestreden beslissing motiveert op goede gronden:

*“Zo legt u **ongeloofwaardige verklaringen af over de manier waarop Jo. te weten is gekomen dat u Angola verlaten had**. U zegt dat Jo. te weten kwam dat u het land verliet door uw ouders te bedreigen, waarbij uw moeder hem zei dat u niet meer in het land was. Daarnaast geeft u aan dat Jo. uw ouders ging ouders nadat hij wist dat u het land had verlaten (CGVS, p. 19).. Dit is een circulaire redenering die geen steek houdt, wanneer u hier (meermaals) op gewezen wordt blijft u echter gewoon hetzelfde herhalen, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondergraaft (CGVS, p. 19).*

*U zegt ook dat Jo. pas te weten kwam dat u weg was uit de gevangenis **een half jaar nadat u uit de gevangenis kon ontsnappen** (CGVS, p. 19). Dit strookt geenszins met de situatie in de gevangenis en het profiel van Jo. die u beschrijft. U zegt namelijk dat hij er persoonlijk voor zorgde dat u werd opgesloten en dagelijks mannen op u afstuurde die doodsb bedreigingen uitten en die seksueel geweld tegen u gebruikten (CGVS, pp. 13, 18, 22-23, 27), er kan dus van uitgegaan worden dat het geen half jaar zou duren voordat het Jo. ter oren komt dat net u uit de gevangenis ontsnapt bent. Hierop gewezen bevestigt u enkel dat het zo gelopen is zonder verder uitleg (CGVS, p. 19). Dit ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de door u aangehaalde vervolgingsfeiten volledig, inclusief de context waarin u het seksueel geweld schetst.”*

Het verweer in het verzoekschrift vormt geen dienstige weerlegging van de voormelde motivering.

Waar verzoekster stelt dat de ontsnapping uit de gevangenis gedurende zes maanden verborgen kon blijven door de “onzichtbare” bescherming van Je. en door mogelijke manipulatie van registers, beperkt zij zich tot louter hypothetische verklaringen. Zij berust immers volledig op veronderstellingen over wat er mogelijks zou kunnen zijn gebeurd binnen de gevangenisadministratie of binnen het netwerk van de handlangers van Jo., zonder dat zij dit op enige wijze hardmaakt.

Bovendien blijft het onaannemelijk dat een persoon met het profiel dat verzoekster zelf aan Chefe Jo. toeschrijft - namelijk iemand die persoonlijk haar detentie zou hebben geregeld en die dagelijks mannen op haar zou hebben afgestuurd om haar te bedreigen en seksueel te misbruiken - gedurende een periode van zes maanden onwetend zou blijven over haar ontsnapping. Het *post factum* verwijzen naar een mogelijke dekmantel of administratieve manipulatie volstaat niet om deze onaannemelijkheid weg te nemen.

Verder biedt verzoekster met haar uitleg geen afdoende antwoord op de tegenstrijdigheid in haar verklaringen over de manier waarop Chefe Jo. te weten zou zijn gekomen dat zij het land had verlaten. De door haar geschetste hypothese dat de informatie pas na haar vertrek uit Angola zou zijn “doorgelekt” is speculatief en verklaart niet waarom zij eerder verklaarde dat Chefe Jo. via haar ouders vernam dat zij het land had verlaten, terwijl zij tegelijk stelde dat hij haar ouders pas ging bedreigen nadat hij reeds wist dat zij vertrokken was.

5.8. Gezien geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden asielrelaas, kan evenmin worden aangenomen dat verzoekster in Angola omwille hiervan niet meer als verpleegkundige tewerkgesteld zou kunnen zijn (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 28).

5.9. Verzoekster betoogt in het verzoekschrift dat ze bij terugkeer naar Angola geen bescherming kan krijgen van de Angolese autoriteiten. Ze verwijst dienaangaande naar haar verklaringen inzake de

vervolgingsfeiten en haar vrees voor Chefe Jo., maar gaat eraan voorbij geen geloof wordt gehecht aan haar asielrelaas. Bijgevolg maakt zij niet concreet aannemelijk dat zij, indien nodig, geen beroep zou kunnen doen op de autoriteiten in Angola.

In dit verband kan er volledigheidshalve op worden gewezen dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

5.10. Ingevolge de voorstaande vaststellingen hecht de Raad in navolging van verweerder geen enkel geloof aan het door verzoekster naar voor geschoven asielrelaas en de vrees voor vervolging die zij hieruit puurt.

6. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten (verzoeksters Angolese identiteitskaart, verzoeksters werknemerskaart van de organisatie voor verpleegkundigen, twee foto's van de operatie) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS